

مقایسه برخی عوامل آمادگی جسمانی و حرکتی در مردان سالم با افراد مبتلا به

هایپرکایفوزیس و هایپرلوردوزیس

محمد رحیم امیری^۱، محمد حسین علیزاده^۲، داریوش شیخ الاسلامی^۳

۱- محمد رحیم امیری. کارشناس ارشد حرکات اصلاحی و آسیب شناسی ورزشی. دانشکده تربیت بدنی. دانشگاه تهران. تهران.

۲- محمد حسین علیزاده. دانشیار گروه حرکات اصلاحی و آسیب شناسی ورزشی. دانشکده تربیت بدنی. دانشگاه تهران. تهران.

ایران.

۳- داریوش شیخ الاسلامی. دانشیار گروه فیزیولوژی ورزشی. دانشکده تربیت بدنی. دانشگاه کردستان. سنندج.

ایران.

چکیده

هدف از انجام این تحقیق مقایسه برخی عوامل آمادگی جسمانی و آمادگی حرکتی در مردان سالم با افراد مبتلا به هایپرکایفوزیس و هایپرلوردوزیس می باشد. نمونه آماری شامل ۶۰ نفر از دانشجویان پسر دانشگاه کردستان بودند که به سه گروه: افراد سالم، افراد مبتلا به هایپرکایفوزیس و افراد مبتلا به هایپرلوردوزیس تقسیم شدند. به منظور اندازه گیری قوس کایفوز پشته و لوردوز کمری آزمودنیها از خط کش منعطف استفاده گردید. جهت ارزیابی عوامل آمادگی جسمانی مرتبط با تندرستی و عوامل آمادگی جسمانی مرتبط با مهارت از آزمون های معتبر با روایی و پایایی مناسب استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آماری ANOVA و آزمون تعقیبی TUKEY در سطح معنی داری ($\alpha = 0/05$) استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که در آزمون استقامت قلبی- تنفسی بین افراد مبتلا به هایپرکایفوزیس و افراد سالم تفاوت معنی داری وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد که در آزمون استقامت عضلانی، عضلات نگهدارنده تنه در جانب چپ و راست ستون فقرات بین افراد مبتلا به هایپرلوردوزیس و افراد سالم تفاوت معنی داری وجود دارد. با توجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق می توان نتیجه گرفت که افراد هایپرکایفوزیس علاوه بر توجه لازم بر رفع عارضه، نیازمند ارتقاء وضعیت استقامت قلبی- تنفسی می باشند. همچنین افراد مبتلا به هایپرلوردوزیس نیازمند رفع عارضه و برطرف نمودن ضعف استقامت عضلانی جانبی تنه می باشند.

واژگان کلیدی: آمادگی جسمانی، آمادگی حرکتی، هایپرکایفوزیس، هایپرلوردوزیس.